

Birincisi: Hatip Mehmed namında ciddî bir ihtiyar talebe, İhtiyarlar Risalesini yazıyordu. Tâ On Birinci Rıcanın âhirlerinde ve merhum Abdurrahman'ın vefatının tam mukabilinde kalemi,

□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□
yazıp ve lisanı dahi

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□
diyerek hüsn-ü hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip, Risaletü'n-Nur talebelerinin imanla kabre gireceklerine dair olan işarî beşaret-i Kur'âniyeyi vefatıyla imza etmiş.
(Rahmetullahi aleyhi rahmeten vâsiaten.) Amin!

İkincisi: Sizin telifiniz olan Fihristenin tashihinde, bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi, Tahsin'e dedim: "Yaz" O da yazmaya başladı. Simsiyah mürekkepten ve temiz kalemle birden yazdığınız ikinci cilt fihristesinin makbuliyetine hüccet olarak o siyah mürekkep güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife kadar biz bu garip hâdiseye taaccüp ederek bakarken, o mürekkep simsiyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka tam siyah yazıldı. Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı Hâfız, Mes'ud ve Süleyman'ın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki:

Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm. Birden, mütebakisi, çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti. Risale-i Nur kâtiplerini şevklendirdi. Gözümüze silsile-i kerametın bir ucunu ve tereşşuhunu gösterdi.

Said Nursî

(Sikke-i Tadik-i Gaybi / Hizmet Mektupları / Osmanlıca orjinal nüsha sayfa 23)